

עפ"ת 24512/09/21 - כפיר כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 24512-09-21 כהן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 53123803321

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
כפיר כהן	מעורר
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט בועז) בתיק המש 6475-07-21 מיום 3.8.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 25.7.21 למתן הארכת מועד להישפט בגין עבירה של הסעת ילד בן יותר מגיל 3 שנים ופחות מגיל 8, כשהילד אינו רתום במושב בטיחות או מושב מגביה, בניגוד לתקנה 83א(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, בעת נהיגה ברכב ביום 21.1.21.

פרוט העבירה מצוי בהודעת תשלום קנס עליה צוין - "נמסר ביד ולא חתם קורונה". עוד צוין על ההודעה כי ניתן להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 21.4.21.

המערער טען בתצהיר הנלווה לבקשתו לבית משפט קמא כי "למיטב זכרונו" סבר כי השוטר עיכב את רכבו לצורך בדיקת רישיונות, ולא נרשם דוח במועד ביצוע העבירה, והוא אף לא קיבלו בדואר; משכך, לא ידע על קיומו של הדוח. לדברי המערער נודע לו על קיומו של הדוח רק לאחר שקיבל הודעה על שלילת רישיון נהיגה בגין צבירת נקודות בעקבות ביצוע עבירות תעבורה שונות, שנשלחה אליו מרשות הרישוי ביום 2.6.21.

המערער אישר עם זאת, כי הקנס שולם ביום 30.5.21, אולם נטען כי התשלום בוצע "בשוגג" על ידי רעייתו, בלי לדעת בגין מה בוצע התשלום, וזאת בעקבות קבלת הודעה "מאיימת" במסרון מהמרכז לגביית קנסות, אותה העביר לבת זוגו המטפלת בענייני הכספים בעסקם המשותף, שהיה אותה עת ב"כאוס" כלכלי בשל תקופת הקורונה, כי תתווסף תוספת פיגורים אם הקנס שצוין בהודעה לא ישולם. בדיעבד הסתבר למערער כי ההודעה לא התייחסה לקנס המדובר, וכי הקנס שולם "באופן שאינו ברור ואינו ניתן להסבר". עוד צוין כי המרכז לגביית קנסות הכיר בצורך לשנות את נוסח הפניה לנהגים מקבלי הקנסות, ובנוסח החדש מובהר כי חרף התזכורת לתשלום, ניתן לפנות למשטרת ישראל בהשגה או בבקשה להישפט (צורפה פניית המרכז מיום 12.7.21).

ב"כ המערער טען בנוסף כי קיימים כשלים בדוח העבירה, שכן השוטר שהגיש את הדוח, לא ציין מאיזה מרחק הבחין בעבירה, אם היה קיים קשר עין לנעשה בתוך הרכב, מה היתה שנת הלידה של הילדה שהיתה ברכב, מה היה צבע חולצתה וצבע החגורה המצויה ברכב, וכן לא צוינה שנת היצור של הרכב כנדרש על פי "חוברת נוסחי אישום", שדף ממנה צורף לבקשה.

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי עם תשלום הקנס השתכללה ההרשעה, וכי הטענה בדבר תשלום בשוגג, אינה מצדיקה הארכת מועד להישפט. עוד צוין כי בדוח מפורט תיאור נסיבות האירוע ותגובת המערער במעמד הדוח, שיש בהם כדי לבסס את העבירה המיוחסת, ולא עולה חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי לא הוכח כי המערער קיבל את הדוח, וכי במקרים אחרים, נהגו שוטרים לצרף לדוח אישור מסירה נפרד ולצלם את מעמד מסירת הדוח. ההרשעה השתכללה עם חלוף 90 ימים מאז "רישום הדוח" ולא בשל תשלום הקנס, וכי בית משפט קמא לא התייחס כלל לטענה הנוגעת להודעה שהועברה באמצעות המסרון על ידי המרכז לגביית קנסות, שהיא שהניעה את ביצוע תשלום הקנס.

אין אני רואה מקום לקבלת הערעור.

עיון בהודעת תשלום הקנס מעלה, כאמור, כי השוטר ציין במפורש כי הדוח "**נמסר ביד**", ואין לייחס משמעות להיעדר הרישום בדבר המסירה בטופס נפרד, כאשר בשל אילוצי הקורונה לא נדרשת ממילא חתימת הנהג.

בדוח מופיעים פרטים מפרטים שונים הנוגעים לנסיבות העבירה; השוטר מציין בדוח במפורש, את מיקומם של שני הילדים בתוך הרכב במהלך הנסיעה - "**הבחנתי בנהג ילד יושב לצידו וילדה מאחור עומדת בין המושבים הקדמיים**" - ואף צוין כי ברכב לא היו כלל מושבי בטיחות. השוטר ציין את שמות הילדים, וכי היו "**קטנים בבירור**", ואף עולה מהדוח כי המערער אישר בפני השוטר כי הילדים מתחת לגיל 8: "**זה לא האוטו שלי....הכסא באוטו שלי הילד בן 6 והילדה בת 4.5 אלה הילדים שלי**". בנסיבות אלה, קשה לקבל טענה כי המערער לא היה מודע לסיבת עיכובו של הרכב, או כי לא נרשם דוח במועד ביצוע העבירה, ואף בתצהירו של המערער מופיעה התייחסות לא החלטית בעניין זה.

בהינתן מועד מסירת הדוח, הרי שהגשת הבקשה למתן הארכה להישפט ביום 25.7.21, כ- 6 חדשים לאחר מועד העבירה המיוחסת, נטול הנמקה ממשית שיש להתחשב בה לצורך הארכת מועד. תשלום הקנס מעיד כשלעצמו, על מודעות לביצוע העבירה, ואין לקבל הטענה כי הקנס שולם ב"שוגג" בשל פנייה "מאיימת" של המרכז לגביית קנסות, וניתן היה לברר בנקל עבור מה הועבר התשלום למרכז לגביית קנסות.

המערער אינו מעלה כל טענה לגבי נסיבות העבירה המיוחסת וטוען כי דוח השוטר חסר פרטים מהותיים. אין לקבל טענה זו נוכח הפירוט המצוי בדוח, ודבריו של המערער אף תומכים בכך שהיה מודע לאיסור בהסעת הילדים ללא מושב בטיחותי. הטענה שהעלה ב"כ המערער כי היה מקום לאזהרת המערער בטרם ימסור דבריו לשוטר הינה טענה שובת לב לכאורה, אולם אין עסקינן בחקירה שבגדרה יש להעמיד את הנהג על זכות השתיקה, אלא במתן תגובה ספונטנית

של הנהג המבקש לשדל את השוטר להימנע מהגשת הדוח.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המזכירות תעביר את פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ב, 28 נובמבר 2021, בהעדר
הצדדים.